

Szentendre, 1894. március 1. – Budapest, 1976. július 23.

Kőfaragó mester gyermeke. Négy középiskolát végzett, majd tisztviselő lett. Az első világháborúban az orosz fronton szolgált, 1915-ben hadifogságba esett. 1917. márciusban belépett a bolsevik pártba, tagja lett a Vörös Gárdának, majd a Vörös Hadseregben szolgált. Ütegparancsnok, majd a harkovi katonai körzet parancsnoka és politikai biztosa. 1926-os leszerelése után egy cukoripari kombinát vezérigazgatója lett. 1930-1931-ben moszkvai Vörös Akadémiát végzett, majd a cukoriparban különféle gazdasági középvezetői beosztásokban dolgozott. 1941-től a Vörös Hadsereg 51. hadtest tüzérségi ellátó részlegének parancsnoka. 1942-ben Ufában kőolajipari megbízott, 1945 és 1948-as hazatérése között Moszkva húsipari gyárai trösztjének helyettes igazgatója. Idehaza belépett az MDP-be, kinevezték a Tejipari Igazgatóság helyettes vezetőjének, majd a Tejipari Központ vezérigazgatójának. 1949-től a Könnyűipari Minisztérium élelmezési csoportfőnöke. 1950. augusztusban a Belkereskedelmi Minisztériumba csoportfőnökének jelölték. 1951. január 27-én az élelmezési miniszter helyettese lett, 1952. január 5. és 1956. július 30. között élelmiszeripari miniszter volt nyugdíjazásáig. 1962-ben kizárták az MSZMP-ből, kitüntetéseit visszavonták. 1966-ban a kizárást hatálytalanították, a következő évben külföldi kitüntetései viselési jogát visszakapta.